

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

Mgr. Gabriela Mildorfová

MHMP 640657/2023

236 002 103

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: -/0

S-MHMP 568991/2023

Datum:

31.03.2023

Rozhodnutí

Hl. m. Praha - Magistrát hlavního města Prahy, odbor právní podpory, jako nadřízený orgán podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle § 16 odst. 3 InfZ a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu o odvolání [redacted] (dále jen „žadatel“ či „odvolatel“) ze dne 2. 3. 2023 (dále jen „odvolání“) proti rozhodnutí Úřadu městské části 4, se sídlem nám. Antala Staška 2059/80b, 140 46 Praha 4 (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 27. 2. 2023, zn. 43/106/2023/R

t a k t o:

Rozhodnutí povinného subjektu - Úřadu městské části 4, se sídlem nám. Antala Staška 2059/80b, 140 46 Praha 4, zn. 43/106/2023/R, kterým byla odmítnuta žádost o informace žadatele, týkající se členství konkrétní osoby v Komisi MA 21 Rady městské části Praha 4, **se** podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **ruší a věc se vrací** povinnému subjektu **k novému projednání**.

Odůvodnění

I.

Povinný subjekt obdržel dne 22.2.2023 žádost žadatele v následujícím znění:

„V loňském roce ÚMČ Praha 4 porušil svůj opakovaný slib, nepronajímat pozemek hlavního města které má pouze ve správě za účelem hlučných produkcí. Přesto pronajal Apark společnosti pana K., který je společně s radním [REDAKCE] členem ODS Praha – Podolí (<https://www.ods.cz/ms.podoli-branik>). I přesto, že nájemní smlouva obsahovala ustanovení o tom, že kino provozované panem K. musí být pouze na sluchátka, pak K. smlouvu ignoroval a kino provozoval na velké reproduktory a obtěžoval tak v okolí žijící obyvatele. Aby toho nebylo málo, pan K. rušil noční klid, což musela opakovaně řešit policie ČR MO Modřany. Nakonec dostal pan K. od ÚMČ směšnou pokutu, avšak úřad mu vypověděl smlouvu pro její porušování. Stížnosti občanů řešil K. stranický kolega radní Míth z ODS Praha – Podolí. Cena za pronájem pozemků byla směšná a zdaleka neodpovídající ceně v čase a místě obvyklé, tak jak předpokládá zákon. Nyní s hrůzou zjišťujeme, že člověk, který ztrpčoval celé léto 2021 život občanům žijícím v okolí Aparku je členem Komise MA 21, tedy komise, která má řešit místní agendu, zejména stížnosti občanů na takové chování. Je pro nás neuvěřitelné, že v této komisi sedí člověk, který nemá ani minimální úctu k ustanovení smlouvy, kterou podepsal a který porušuje zákony ČR a je to právě on, který ruší noční klid a nikoliv ten, který by ho měl z pozice člena v této komise potírat. Proto žádám veškeré informace o tom, jak se pan K. do komise dostal. Tedy kdo jej navrhnul? Kdy se tak stalo? Zda o tom bylo hlasováno? Přehled hlasování. Zda vědí členové komise, jak se tento člověk chová a co způsoboval loňský rok v Aparku? Dále žádám o informace od všech členů této komise jednotlivě, zda je vhodné, aby tento člověk zastával tuto funkci?“ (anonymizaci jména dotčené osoby provedl nadřízený orgán), (dále jen „žádost“).

Povinný subjekt žádost žadatele odmítl v celém rozsahu rozhodnutím ze dne 27. 2. 2023, zn. 43/106/2023/R podle § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11 odst. 1 InfZ (dále jen „rozhodnutí“).

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel dne 2. 3. 2023 prostřednictvím povinného subjektu odvolání, ve kterém se po nadřízeném orgánu domáhá vydání tzv. informačního příkazu podle § 16 odst. 4 InfZ.

Nadřízený orgán obdržel odvolání spolu se spisovou dokumentací povinného subjektu k přezkoumání dne 17. 3. 2023.

Dne 22. 3. 2023 vyzval nadřízený orgán žadatele k vyjádření dle § 36 odst. 3 správního řádu s tím, že termín pro vyjádření byl žadateli stanoven do 28. 3. 2023. Ke dni vydání tohoto rozhodnutí nadřízený orgán žádné vyjádření žadatele neobdržel.

II.

Věcná příslušnost hl. m. Prahy - Magistrátu hl. m. Prahy jako nadřízeného orgánu vyplývá z § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) InfZ ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu.

III.

Nadřízený orgán posoudil napadené rozhodnutí a spisový materiál a dospěl k závěru, že odvolání je přípustné, neboť jej podala osoba oprávněná, tedy žadatel. Odvolání bylo rovněž včasné ve smyslu § 16 odst. 3 InfZ, neboť bylo k povinnému subjektu podáno ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Dle nadřízeného orgánu je odvolání důvodné.

Povinný subjekt odmítl žadateli poskytnout informace na žádost týkající se členství pana K. (dále také „dotčená osoba“) v Komisi MA 21 Rady městské části Praha 4 s odkazem na § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11 odst. 1 InfZ.

V odůvodnění rozhodnutí povinný subjekt uvedl, že předmětná žádost spadá svým předmětem pod režim InfZ, dále cituje ustanovení § 11a odst. 1 InfZ a uvádí, že „z okolností týkající se této žádosti vyplývá, že žadateli nemusí jít primárně o to, aby informace získal, nýbrž jde o to, aby byla osoba, jež se žádost týká, nějakým způsobem poškozena. Princip zneužití zákona udává, že za zneužití lze považovat jednání, jehož cílem není realizace práva na informace, ale jde o to, aby byla jinému způsobena zátěž. Žadatel se již ve dvou předešlých žádostech dotazuje na osobu „pana K.“, kdy v jedné ze žádostí ze dne 23. 11. 2022, kterou povinný subjekt eviduje pod č. j. 158/106/2022, dokonce žadatel uvádí, že pan [REDAKCE] a pan radní [REDAKCE] jsou v údajném střetu zájmů“ a cituje pasáž z této žádosti a dále odkazuje na jinou žádost žadatele z prosince loňského roku, ze které cituje pasáž týkající se výše nájemného na pronájem Aparku panu K. Povinný subjekt také uvedl, jakým způsobem odpověděl žadateli na dotaz stran údajného střetu zájmů.

Povinný subjekt v odůvodnění rozhodnutí odkazuje na webové stránky www.ceskobezhluku.cz/hluk-z-prahy-4/, z nichž cituje pasáž týkající se postupu úředníků ve věci hudebního festivalu Ledárny Open Air, ze kterého povinný subjekt usuzuje, že i v případě žádosti žadatele se může jednat o poškození osoby pana K.

Ohledně části žádosti, kde žadatel uvádí „Dále žádám o informace od všech členů této komise jednotlivě, zda je vhodné, aby tento člověk zastával tuto funkci?“ povinný subjekt uvedl, že se jedná o prostý dotaz na názor a bylo by jej možné odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 InfZ, který stanoví, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Povinný subjekt však při vyřizování žádosti přistoupil k žádosti jako k celku a uvádí, že *takový dotaz poukazuje na to, že žadatel pouze chce vyvolat pocit, že není vhodné, aby osoba „pana K.“ byla spojována s činností Komise MA 21“... a „v takovém případě lze v kontextu žádosti dovodit, že se jedná o zneužití práva na informace.“*

Na podporu svého argumentu o zneužití práva na informace žadatelem povinný subjekt v závěru odůvodnění odkazuje na Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2018, č. j. 5 A 40/2015-68 a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 7. 2016 sp. zn. 25 Cdo 306/2016, ze kterých vyplývá, že o „šikaně resp. zneužití práva na informace hovoříme v případech, kdy žadatel cíleně útočí na konkrétní osoby či úřad jako celek s úmyslem jej poškodit či znevýhodnit, případně kdy je zřejmé, že výkon práva vede k nepřijatelným důsledkům.“. Podle povinného subjektu „se

v tomto případě jedná o útok na konkrétní osobu, který by mohl vést ke znevýhodnění jeho postavení v Komisi Rady městské části Prahy 4.“.

Proti rozhodnutí podal žadatel dne 2. 3. 2023 prostřednictvím povinného subjektu odvolání, ve kterém uvádí, že *„argumentace povinného subjektu se podle žadatele zakládá na chybně posouzeném skutkovém stavu založeném na domněnkách povinného subjektu, jakož i na nesprávném právním posouzení.“.*

Žadatel v odvolání popisuje souvislosti týkající se dotčené osoby v kontextu s pronajímáním pozemků v Braníku označovaných jako Apark, kde v minulosti měla probíhat hlasitá produkce a poukazuje na skutečnost, že pan K. je členem Komise MA 21 Rady městské části Praha 4, jejíž náplní je mimo jiné udržitelný rozvoj a přijatelné bydlení včetně plnění zdravotních aspektů činností v lokalitě. S odkazem na tyto skutečnosti je dle žadatele legitimní, aby požadoval informace v žádosti uvedené.

V dalším žadatel popírá, že by v souvislosti s podanou žádostí a odpovědí na ni byl na pana K. vyvíjen jakýkoliv nátlak. Dle žadatele není zřejmé, jak by odpověď na otázky *„jak se pan [REDAKCE] do mise dostal? Tedy kdo jej navrhnul? Kdy se tak stalo? Zda o tom bylo hlasováno? Přehled hlasování.“* mohla pana K. poškodit.

Dle žadatele pak výluka, při které nelze informace odepřít odkazuje na § 8a odst. 2 InfZ, kde je uvedeno, že povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. *„Je tedy zásadní otázkou, zda členství pana K. v Komisi MA 21 není pod uvedené podřaditelné.“.*

Žadatel dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 345/2017 – 7310 z něhož cituje pasáž týkající se zneužití práva na informace a nutnosti provádět tzv. platový test, který definoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. 10. 2017 ve věci IV. 1378/2016:

„I. Odmítnout poskytnout takovou informaci může povinný subjekt z důvodu zneužití práva, tedy pokud by žádost o informace měla za cíl poškodit dotčenou osobu, již se informace týká.

II. Povinný subjekt může odmítnout poskytnout žádost o informaci podle § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, přitom ale zváží, zda a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu; b) informace samotná se týká veřejného zájmu, c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“ a d) informace existuje a je dostupná.“.

Žadatel uvádí, že i povinným subjektem bylo potvrzeno, že žadatel plní roli tzv. „společenského hlídačského psa“ úředníků ÚMČ Praha 4. Dle žadatele je nepochybně i splněna podmínka veřejného zájmu, neboť obrovskou vlnu protestů místních obyvatel způsobilo velmi nestandardní chování povinného subjektu, na které místní obyvatelé upozorňují média a nadřízené orgány v souvislosti se zachováním jejich příznivého zdravotního stavu a klidném soukromém životě. Žadatel uzavírá, že informace je z hlediska testu veřejného zájmu poskytnutelná, neboť pan K., jehož společnost provozovala hlučné produkce *„je z nějakého důvodu zařazen do struktury povinného subjektu“.*

Jako podpůrný argument oprávněnosti své žádosti žadatel odkazuje na rozhodnutí Ministerstva vnitra, kdy tento povinnému subjektu – Magistrátu hl. m. Prahy přikázal poskytnout informaci, jaký vztah má radní pro kulturu MHMP s pořadatelem největších hudebních festivalů v Praze.

Ohledně odmítnutí části žádosti týkající se názoru radních na výkon funkce pana K. žadatel uvedl, že nemůže souhlasit s tím, že se dle povinného subjektu jedná o vytváření nových informací do budoucna a odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 26/209-36, ze kterého cituje: „informace o tom, co se událo na jednání mezi pracovníky žalovaného (městský úřad) a krajského úřadu (pokud takové jednání proběhlo), se „nachází“ v paměti těchto pracovníků (a dále se z nich „vydobýt“ tím, že uvedené osoby sdělí, co se na jednání událo, tomu, kdo bude vyřizovat žádost o informaci) nebo byla (možná) zaznamenána ve formálních či neformálních záznamech z jednání (zápisu, poznámkách apod.). Rozhodně tedy nelze bez důkladného prověření skutkového stavu říci, že uvedená informace neexistuje, a tedy nemůže být poskytnuta.“. Dle názoru žadatele tak není problém zjistit názor komise, neboť jde o jeden hromadný e-mail.

V předkládacím stanovisku pro povinný subjekt nadřízený orgán uvedl, že na žádost pohlížel jako na celek a vzhledem k jejímu celkovému kontextu *„Ize dovodit prostou snahu o to, aby daná fyzická osoba, které se žádost týká, v komisi MA 21 dále nebyla.“*

K uvedenému testu veřejného zájmu pak povinný subjekt uvedl, že tento test se týká dotazů na platy zaměstnanců, kdežto žadatel svojí žádostí vyjadřuje nesouhlas s účastenstvím konkrétní osoby v Komisi MA 21.

K argumentu žadatele, že *„Pokud jde o odmítnutí žádosti na o informace týkající se názoru radních na výkon funkce pana K., pak povinný subjekt žádost odmítl, neboť se podle jeho názoru jedná o vytváření nových informací do budoucna.“* povinný subjekt uvedl, že se žadatel mylí, neboť ve svém rozhodnutí konstatoval, že se jedná o dotaz na názor spadající pod ustanovení § 2 odst. 4 InfZ. Dle povinného subjektu se i v tomto případě jedná ze strany žadatele o snahu poškodit fyzickou osobu.

Nadřízený orgán konstatuje, že se seznámil se všemi podklady k podanému odvolání a shledal rozhodnutí povinného subjektu jako nepřezkoumatelné, a to z následujících důvodů.

V první řadě považuje povinný subjekt za nutné vyjádřit se k samotnému výroku rozhodnutí, kde povinný subjekt pravděpodobně udělal chybu v psaní, když uvedl jako zákonný důvod pro odmítnutí § 11 odst. 1 InfZ. V dalším odůvodnění pak povinný subjekt konkretizuje, že odmítá informace v souladu s § 11a odst. 1 písm. a) InfZ, neboť z okolností týkající se žádosti vyplývá, že žadateli nemusí jít primárně o získání informací, ale o to, aby byla osoba, jíž se žádost týká, poškozena.

Podle názoru nadřízeného orgánu však ani tento zákonný důvod, na kterém pak staví povinný subjekt celé další odůvodnění, nelze na odmítnutí žádosti aplikovat. Ustanovení § 11a InfZ umožňuje povinným subjektům odmítnutí žádosti, u které lze dovodit zneužití práva na

informace, tedy takové jednání, jehož skutečným cílem není získání informace. Tento zákonný důvod vychází z univerzálního právního principu zákazu zneužití práva. Za zneužití práva na informace lze obecně považovat takové jednání, jehož skutečným cílem není realizace práva na informace (tedy, jinými slovy, dosažení účelu sledovaného InfZ), nýbrž je v rozporu s dobrými mravy vedeno přímým úmyslem způsobit jinému újmu nebo zátěž atp., resp. je motivováno nedovolenou pohnutkou žadatele. Nejedná se tedy o skutečné, ale toliko o zdánlivé uplatňování práva, které je v rozporu s účelem práva na informace.

Povinný subjekt v daném případě dovedl šikanózní úmysl žadatele z dalších okolností podané žádosti, kterými byly zejména jiné dvě žádosti o informace, které se týkaly dotčené osoby a na které bylo ze strany povinného subjektu odpovězeno. Dále povinný subjekt odkázal na webové stránky iniciativy a zveřejněný článek, kde jsou otevřeně kritizováni úředníci povinného subjektu a politici hl. m. Prahy, přičemž uvedl, že *„Ize v tomto případě dovést, že i v tomto případě se může jednat o poškození osoby „pana K.“*. Povinný subjekt pak doplnil citací ze samotné žádosti, z jejíhož kontextu lze dle povinného subjektu dovést zneužití práva na informace: *„Nyní s hrůzou zjišťujeme, že člověk, který ztrpčoval celé léto 2021 život občanům žijícím v okolí Aparku je členem Komise MA 21“ a „Je pro nás neuvěřitelné, že v této komisi sedí člověk, který nemá ani minimální úctu k ustanovení smlouvy, kterou podepsal a který porušuje zákony ČR a je to právě on, který ruší noční klid a nikoliv ten, který by ho měl z pozice člena v této komise potírat.“*

Z pohledu nadřízeného orgánu však takto popsaný kontext podané žádosti není důkazem o zneužití práva z toho pohledu, že žadateli nejde o informaci jako takovou, nýbrž o získání informace s úmyslem způsobit někomu jinému újmu. Dle nadřízeného orgánu se v případě požadavku na informace vztahující se k výběru členů komise, jako poradního orgánu rady, jedná o legitimní žádost, kterou žadatele realizuje svoje ústavně zaručené právo na informace v souvislosti s kontrolou postupu orgánů územní samosprávy.

Komise rady jsou poradními orgány rady městské části, jsou jimi zřizovány a předkládají svá stanoviska a doporučení ke konkrétně projednávaným záležitostem. Komise jsou ze své činnosti odpovědný radě městské části, jakožto svému zřizovateli. Veřejně činnými osobami rozumíme ty osoby, které se podílejí na chodu veřejné moci. Osoba dotčená žadatelovou informací, je dle nadřízeného orgánu již z titulu své funkce člena poradního orgánu rady městské části veřejně činnou osobou. Nadto dle nadřízeného orgánu informace požadované žadatelem, jakým způsobem se pan K. stal čelem Komise MA 21, nejsou informacemi, které jsou osobního charakteru, a které by mohly jakýmkoliv způsobem tuto dotčenou osobu poškodit. Skutečnost, že žadatel podal v minulosti jiné dvě žádosti týkající se této osoby, ještě dle nadřízeného orgánu neznamena, že jeho úmyslem je dále tuto osobu jakkoliv poškodit. Souvislosti, pohnuty a důvod podané žádosti žadatel dostatečně osvětlil jak v žádosti, tak v odvolání. Z činnosti žadatele a iniciativy HLUK Z PRAHY 4, jehož je členem, je zřejmé, že tento působí jako společenský hlídací pes, je zástupcem veřejnosti ve věcech týkajících se hlasité produkce v oblasti Aparku a pořádání hudebního festivalu Ledárny Open Air.

Ačkoliv povinný subjekt tzv. platový test, vyplývající z nálezů Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017 ve věci IV. 1378/16, citovaný v rozsudku NSS výše shledává jako nepřiznačný, nadřízený

orgán naopak konstatuje, že se jedná o konkretizaci obecného testu proporcionality, který musí povinný subjekt provést v případě, kdy aplikuje jakýkoliv zákonný důvod pro odmítnutí poskytnutí informace. Obecným principem práva na informace, který vyplývá z čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, a který je promítnut do InfZ, je zpřístupňování v zásadě všech informací, jež se vztahují k působnosti povinného subjektu s tím, že jakékoliv omezení musí být stanoveno zákonem (zde § 7-11 InfZ) a zároveň musí být nezbytné (jako materiální podmínka omezení práva na informace). Jinými slovy tak, jako jakékoliv jiné omezení základních práv je nutné i omezení práva na informace vykládat restriktivním způsobem, tedy ve prospěch práva na informace. Povinný subjekt tedy musí v případě jakéhokoliv omezení práva na informace poměřovat povahu této informace se společenskou potřebou neboli veřejným zájmem na jejím zpřístupnění. Žadatel chtěl s odkazem na test veřejného zájmu, na který NSS odkazoval ve svém rozsudku, dle nadřízeného orgánu demonstrovat své postavení ve společnosti, jako společenského hlídacího psa, který jedná ve veřejném zájmu a kontroluje výkon veřejné moci. Nadřízený orgán přisvědčuje námitce žadatele, že v daném případě převažuje veřejný zájem na poskytnutí informace nad jejím odepřením, neboť žadatel, potažmo veřejnost, má právo dozvědět, jakým způsobem jsou ti, kteří členové poradního orgánu rady městské části do svých funkcí voleni. Jedná se bezpochyby o kontrolu výkonu veřejné moci, potažmo místní samosprávy.

Nadřízený orgán v kontextu s výše uvedenými skutečnostmi nesouhlasí s aplikací konkrétního zákonného ustanovení pro odmítnutí žádosti, ruší rozhodnutí povinného subjektu a vrací mu věc k novému projednání.

V novém projednání by pak povinný subjekt měl v rámci aplikace základních zásad činnosti správních orgánů v souladu s § 4 odst. 4 správního řádu umožnit dotčeným osobám uplatnit jejich práva a oprávněné zájmy a vyzvat je k vyjádření se k obsahu žádosti. Dotčenou osobou ve smyslu § 2 odst. 3 správního řádu je osoba, již se činnost správního orgánu bezprostředně týká. V tomto konkrétním případě žádosti o informace je to zejména pan K. a dále zbylí členové rady, na jejichž názor se žadatel ptá. Ačkoliv nadřízený orgán přisvědčuje argumentu povinného subjektu, že již z formulace podané otázky se jedná o dotaz na názor, a jako takový jej lze s odkazem na § 2 odst. 4 InfZ odmítnout, nejde v daném případě o nutné omezení práva na informace, toliko o možnost. A v daném případě nelze dle nadřízeného orgánu vyloučit, že se některý z členů Komise MA 21 bude chtít k žádosti vyjádřit a informaci poskytnout. Ostatně tuto skutečnost namítá žadatel i ve svém odvolání, kde uvádí, že oslovit jednotlivé členy komise postačilo pouhým e-mailem. To stejné se týká osoby pana K., který, jak ze spisové dokumentace vyplývá, nedostal příležitost se k podané žádosti jakkoliv vyjádřit. Nadřízený orgán však připomíná, že povinný subjekt není vyjádřením dotčené osoby vázán, a ačkoliv existuje pravděpodobnost, že pan K. se vyjádří k podané žádosti zamítavě, odmítnout konkrétní požadované informace o způsobu zvolení této osoby do funkce člena Komise MA 21, nebude s odkazem na postavení veřejně činné osoby s největší pravděpodobností možné. Nadřízený orgán si je vědom skutečnosti, že vyzvat dotčené osoby za předpokladu užití zákonného důvodu pro odmítnutí pod § 11a odst. 1 písm. a) InfZ není ve lhůtě sedmi dnů technicky možné. Nicméně dle nadřízeného orgánu tento zákonný důvod pro odmítnutí žádosti není možné aplikovat, a tudíž je nutné žádost projednat ze strany povinného subjektu opakovaně a umožnit dotčeným osobám uplatnit k ní své stanovisko. Nadřízený orgán připouští, že absence výzvy dotčeným osobám tam, kde je informace chráněna, by neměla být

důvodem pro zrušení rozhodnutí, avšak za předpokladu, že nadřízený orgán dospěje k názoru, že rozhodnutí je v souladu se zákonem a bylo těmto osobám rozhodnutí řádně oznámeno. Okamžikem vydání rozhodnutí se tyto osoby stávají účastníky řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu a rozhodnutí by mělo být těmto osobám řádně oznámeno. Ze spisové dokumentace však takový postup povinného subjektu nevyplývá.

IV.

V kontextu s výše uvedeným rozhodl nadřízený orgán tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 20 odst. 4 InfZ ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

JUDr. Tomáš Havel, Ph.D.

zástupce ředitele Magistrátu pro sekci průřezových činností

pověřen řízením odboru právní podpory

podepsáno elektronicky

1. Stejnopis rozhodnutí bude doručen stěžovateli do vlastních rukou prostřednictvím doručovatele poštovních služeb: [REDACTED]

2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen povinnému subjektu do datové schránky: **Úřad městské části 4, sídlem nám. Antala Staška 2059/80b, 140 46 Praha 4, IDDS: ergbrf7**. Spisový materiál se nevrací, neboť byl předložen nadřízenému orgánu k přezkoumání elektronicky.

3. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u MHMP, odboru právní podpory.